

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2017/1128

av den 14 juni 2017

om gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online på den inre marknaden

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Att konsumenterna i hela unionen får smidig tillgång till innehållstjänster online som de tidigare lagligen har förvärvat i sina hemmedlemsstater är viktigt för att den inre marknaden ska fungera väl och för att principerna om fri rörlighet för personer och tjänster ska kunna tillämpas effektivt. Eftersom den inre marknaden omfattar ett område utan inre gränser och bland annat bygger på den fria rörligheten för personer och tjänster bör man säkerställa att konsumenterna kan använda portabla innehållstjänster online för att få tillgång till innehåll såsom musik, spel, filmer, underhållningsprogram eller idrottsevenemang, inte endast i hemmedlemsstaten utan också när de tillfälligt vistas i en annan medlemsstat för ändamål såsom fritid, resor, tjänsteresor eller rörlighet i utbildningssyfte. Därför bör hinder som försvårar tillgång till och användning av sådana innehållstjänster online undanröjas i sådana fall.
- (2) Den tekniska utveckling som har lett till utbredningen av bärbara apparater, såsom bärbara datorer, surfplattor och smarttelefoner, underlättar i allt högre utsträckning användningen av innehållstjänster online genom att ge konsumenterna tillgång till dessa tjänster oavsett var de befinner sig. Bland konsumenterna finns en snabbt växande efterfrågan på tillgång till innehåll och innovativa onlinetjänster, inte bara i hemmedlemsstaten utan också när de tillfälligt vistas i en annan medlemsstat.
- (3) Konsumenterna ingår allt oftare avtal med tjänsteleverantörer om tillhandahållande av innehållstjänster online. Konsumenterna som tillfälligt vistas i en annan medlemsstat än sin hemmedlemsstat kan emellertid ofta inte få fortsatt tillgång till eller fortsätta att använda de innehållstjänster online för vilka de på lagligt sätt har förvärvat rätten till tillgång och användning i sina hemmedlemsstater.

⁽¹⁾ EUT C 264, 20.7.2016, s. 86.⁽²⁾ EUT C 240, 1.7.2016, s. 72.⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 maj 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 8 juni 2017.

- (4) Det finns en rad hinder för tillhandahållandet av innehållstjänster online till konsumenterna som tillfälligt vistas i en annan medlemsstat än sin hemmedlemsstat. Vissa onlinetjänster omfattar innehåll, såsom musik, spel, filmer eller underhållningsprogram, som skyddas av upphovsrätt eller närstående rättigheter enligt unionsrätten. För närvarande skiljer sig hindren i samband med gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online åt mellan olika sektorer. Hindren beror på att rättigheterna för överföring av innehåll som skyddas av upphovsrätt eller närstående rättigheter, såsom audiovisuella verk, ofta är licensierade på territoriell basis, och på att leverantörer av innehållstjänster online kan välja att endast betjäna vissa specifika marknader.
- (5) Detsamma gäller innehåll, såsom idrottsevenemang, som inte skyddas av upphovsrätt eller närstående rättigheter enligt unionsrätten, men som skulle kunna skyddas av upphovsrätt eller närstående rättigheter enligt nationell rätt eller enligt annan specifik nationell lagstiftning och som ofta också licensieras av organisatorerna av sådana evenemang eller erbjuds av leverantörer av innehållstjänster online på territoriell basis. Sändarföretags överföring av sådant innehåll skyddas av närstående rättigheter som har harmoniserats på unionsnivå. Överföringar av sådant innehåll omfattar dessutom ofta upphovsrättsligt skyddade element, såsom musik, inledande eller avslutande videosekvenser eller grafik. Dessutom har vissa aspekter av överföringar av sådant innehåll, särskilt sådana som rör evenemang av särskild vikt för samhället eller korta nyhetsrapporter om evenemang av stort allmänintresse, harmoniserats genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU ⁽¹⁾. Slutligen omfattar audiovisuella medietjänster i den mening som avses i direktiv 2010/13/EU tjänster som ger tillgång till innehåll såsom idrottsevenemang, nyheter och aktuella händelser.
- (6) Innehållstjänster online marknadsförs i allt högre utsträckning som paket där innehåll som inte skyddas av upphovsrätt eller närstående rättigheter inte kan särskiljas från innehåll som skyddas av upphovsrätt eller närstående rättigheter utan att värdet av de tjänster som tillhandahålls konsumenterna minskar avsevärt. Detta är särskilt fallet för premiuminnehåll, såsom idrottsevenemang eller andra evenemang av betydande intresse för konsumenterna. För att leverantörer av innehållstjänster online ska kunna tillhandahålla konsumenterna full tillgång till sina innehållstjänster online när konsumenterna tillfälligt vistas i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten är det en förutsättning att denna förordning även omfattar sådant innehåll som används av innehållstjänster online, och att den därför är tillämplig på audiovisuella medietjänster i den mening som avses i direktiv 2010/13/EU samt på sändarföretags överföringar i deras helhet.
- (7) Rättigheterna till verk som skyddas av upphovsrätt och till alster som skyddas av närstående rättigheter (nedan kallade *verk och andra skyddade alster*) harmoniseras bland annat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG ⁽²⁾, 2001/29/EG ⁽³⁾, 2006/115/EG ⁽⁴⁾ och 2009/24/EG ⁽⁵⁾. De bestämmelser i internationella överenskommelser avseende upphovsrätt och närstående rättigheter som unionen har ingått, i synnerhet avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter som bifogas som bilaga 1C till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen av den 15 april 1994, Wipos fördrag om upphovsrätt av den 20 december 1996 och Wipos fördrag om framföranden och fonogram av den 20 december 1996, i ändrad lydelse, utgör en integrerad del av unionens rättsordning. Unionsrätten bör, så långt möjligt, tolkas på ett sätt som är förenligt med internationell rätt.
- (8) Det är nödvändigt att leverantörer av innehållstjänster online som utnyttjar verk eller andra skyddade alster, såsom böcker, audiovisuella verk, inspelad musik eller radio- och tv-sändningar, har användarrättighet för sådant innehåll avseende de berörda territorierna.
- (9) En förutsättning för att leverantörer av innehållstjänster online ska kunna överföra innehåll som skyddas av upphovsrätt eller närstående rättigheter är att tillstånd inhämtats från de berörda rättighetshavarna, såsom upphovsmän, utövande konstnärer, producenter och sändarföretag, rörande allt innehåll som ingår i överföringen. Detta gäller även när sådan överföring sker för att konsumenten ska kunna göra en nedladdning i syfte att använda en innehållstjänst online.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 15.4.2010, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser (EGT L 77, 27.3.1996, s. 20).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, 22.6.2001, s. 10).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/115/EG av den 12 december 2006 om uthyrnings- och utlåningsrättigheter avseende upphovsrättsligt skyddade verk och om upphovsrätten närstående rättigheter (EUT L 376, 27.12.2006, s. 28).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/24/EG av den 23 april 2009 om rättsligt skydd för datorprogram (EUT L 111, 5.5.2009, s. 16).

- (10) Det är inte alltid möjligt att skaffa licens för sådana rättigheter, särskilt när rättigheterna för innehåll har licensierats på exklusiv basis. För att säkerställa att den territoriella exklusiviteten efterlevs i praktiken åtar sig leverantörer av innehållstjänster online ofta i sina licensavtal med rättighetshavare, inbegripet sändarföretag eller evenemangsarrangörer, att hindra sina abonnenter från att få tillgång till och använda deras tjänster utanför det territorium för vilket leverantören har licens. Sådana avtalsenliga begränsningar som åläggs leverantörer innebär att vidta åtgärder som att förbjuda tillträde till deras tjänster från IP-adresser (internetprotokoll) som är lokaliserade utanför det territorium som berörs. Därför är de avtal som ingås mellan leverantörer av innehållstjänster online och deras abonnenter ett av hindren för gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online, och dessa avtal återspeglar de territoriella begränsningsklausuler som ingår i avtal mellan dessa leverantörer och rättighetshavarna.
- (11) Rättspraxis från Europeiska unionens domstol bör beaktas vid avvägningen mellan syftet att skydda immateriella rättigheter och de grundläggande friheter som garanteras genom fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
- (12) Därför är syftet med denna förordning att anpassa den harmoniserade rättsliga ramen för upphovsrätt och närstående rättigheter och att föreskriva ett gemensamt förhållningssätt till tillhandahållandet av innehållstjänster online till abonnenter som tillfälligt vistas i andra medlemsstater än hemmedlemsstaten genom att ta bort de nuvarande hindren för gränsöverskridande portabilitet för lagligt tillhandahållna innehållstjänster online. Denna förordning bör säkerställa gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online inom alla berörda sektorer och därmed ge konsumenterna ytterligare ett sätt att lagligt få tillgång till innehåll online, utan att påverka den höga skyddsnivå som garanteras av upphovsrätt eller närstående rättigheter i unionen, utan att ändra de existerande licensieringsmodellerna, såsom territoriell licensering, och utan att påverka befintliga finansieringsmekanismer. Begreppet *gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online* bör skiljas från begreppet *gränsöverskridande tillgång för konsumenter till innehållstjänster online som tillhandahålls i en annan medlemsstat än deras hemmedlemsstat*, vilket inte omfattas av denna förordning.
- (13) På grund av de unionsinstrument som finns på beskattningsområdet måste det området uteslutas från denna förordnings tillämpningsområde. Denna förordning bör därför inte påverka tillämpningen av beskattningsbestämmelser.
- (14) I denna förordning definieras flera begrepp som är nödvändiga för dess tillämpning, bland annat *hemmedlemsstat*. Hemmedlemsstaten bör fastställas med beaktande av denna förordnings syfte och behovet av att säkerställa en enhetlig tillämpning i unionen. Av definitionen av *hemmedlemsstat* framgår att abonnenten har sin faktiska och stadigvarande hemvist i den medlemsstaten. En leverantör av en innehållstjänst online som kontrollerat hemmedlemsstaten i enlighet med denna förordning bör, vid tillämpning av denna förordning, kunna anta att hemmedlemsstaten enligt kontrollen är abonnentens enda hemmedlemsstat. Leverantörer bör inte vara skyldiga att kontrollera om deras abonnenter även abonnerar på en innehållstjänst online i en annan medlemsstat.
- (15) Denna förordning bör tillämpas på innehållstjänster online som leverantörer, efter att ha erhållit de relevanta rättigheterna från rättighetshavaren inom ett visst territorium, levererar till sina abonnenter på grundval av ett avtal, oavsett på vilket sätt, inbegripet genom streamning, nedladdning, applikationer eller någon annan teknik som möjliggör användning av innehållet. Vid tillämpningen av denna förordning bör termen *avtal* anses täcka alla överenskomelser mellan en leverantör och en abonnent, inklusive eventuella arrangemang där abonnenten accepterar leverantörens villkor för tillhandahållande av innehållstjänster online, antingen det sker mot betalning i pengar eller inte. En registrering för att få innehållsaviseringar eller enbart godtagandet av HTML-kakor bör inte betraktas som ett avtal om tillhandahållande av innehållstjänster online i den mening som avses i denna förordning.
- (16) En onlinetjänst som inte är en audiovisuell medietjänst i den mening som avses i direktiv 2010/13/EU och som använder verk och andra skyddade alster eller sändarföretags överföring endast på ett underordnat sätt, bör inte omfattas av denna förordning. Sådana tjänster omfattar webbplatser som använder skyddade verk eller andra alster endast på ett underordnat sätt, t.ex. grafiska element eller musik som används som bakgrund, då det huvudsakliga syftet med webbplatsen till exempel är försäljning av varor.
- (17) Denna förordning bör endast gälla innehållstjänster online som abonnenterna i praktiken kan få tillgång till och använda i sina hemmedlemsstater utan att vara begränsade till en särskild plats, eftersom det inte är lämpligt att kräva att leverantörer av innehållstjänster online som inte erbjuder portabla innehållstjänster online i hemmedlemsstaten ska göra det över gränserna.

- (18) Denna förordning bör tillämpas på innehållstjänster online som tillhandahålls mot betalning i pengar. Leverantörer av sådana tjänster är i stånd att kontrollera sina abonnenters hemmedlemsstat. Rätten att använda en innehållstjänst online bör betraktas som förvärvat mot betalning i pengar oavsett om betalningen görs direkt till leverantören av innehållstjänster online, eller till en annan part, t.ex. en leverantör som erbjuder ett paket som kombinerar en elektrisk kommunikationstjänst och en innehållstjänst online som utförs av en annan leverantör. Vid tillämpningen av denna förordning bör betalningen av en obligatorisk avgift för radio och tv i allmänhetens tjänst inte betraktas som en betalning i pengar för en innehållstjänst online.
- (19) Leverantörer av innehållstjänster online bör inte ta ut extra avgifter av sina abonnenter för att tillhandahålla gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online i enlighet med denna förordning. Det är dock möjligt att abonnenter, för att få tillgång till innehållstjänster online i andra medlemsstater än hemmedlemsstaten, kan behöva betala avgifter till de operatörer av elektroniska kommunikationsnät som används för att få tillgång till dessa tjänster.
- (20) Leverantörer av innehållstjänster online som tillhandahålls utan betalning i pengar kontrollerar vanligtvis inte sina abonnenters hemmedlemsstat. Om sådana innehållstjänster online skulle omfattas av denna förordnings tillämpningsområde skulle det innebära en stor förändring av det sätt på vilket dessa tjänster tillhandahålls och medföra orimligt höga kostnader. Om dessa tjänster inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde skulle det emellertid innebära att leverantörer av dessa tjänster inte kan dra fördel av den rättsliga mekanism som föreskrivs i denna förordning och som gör det möjligt för leverantörer av innehållstjänster online att erbjuda gränsöverskridande portabilitet för dessa tjänster även om de beslutar att investera i medel som gör det möjligt för dem att kontrollera sina abonnenters hemmedlemsstat. Följaktligen bör leverantörer av innehållstjänster online som tillhandahålls utan betalning i pengar kunna välja att omfattas av denna förordning, under förutsättning att de uppfyller kraven gällande kontroll av hemmedlemsstat för sina abonnenter. Om dessa leverantörer utnyttjar den möjligheten bör de uppfylla samma förpliktelser som de som i denna förordning åläggs leverantörer av innehållstjänster online som tillhandahålls mot betalning i pengar. Dessutom bör de i god tid informera abonnenter, relevanta innehavare av upphovsrätt och närstående rättigheter och relevanta innehavare av andra rättigheter till innehåll i innehållstjänsten online om sitt beslut att utnyttja denna möjlighet. Denna information kan anges på leverantörens webbplats.
- (21) För att säkerställa gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online, är det nödvändigt att kräva att leverantörer av innehållstjänster online som omfattas av denna förordning ger abonnenter möjlighet att använda dessa tjänster i de medlemsstater där de tillfälligt vistas på samma sätt som i sina hemmedlemsstater. Abonnenterna bör ha tillgång till innehållstjänster online med samma innehåll på samma typer och antal apparater för samma antal användare och med samma funktioner som i hemmedlemsstaten. Det är nödvändigt att skyldigheten att tillhandahålla gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online är tvingande, och därför bör parterna inte kunna exkludera den, avvika från den eller ändra dess verkan. Åtgärder som vidtas av en leverantör och som skulle hindra abonnenter från att få tillgång till eller använda en tjänst när abonnenten tillfälligt vistas i en annan medlemsstat än sin hemmedlemsstat, som till exempel begränsningar av tjänstens funktioner eller av leveranskvaliteten, bör anses utgöra ett kringgående av skyldigheten att tillhandahålla gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online och strider därför mot denna förordning.
- (22) Ett krav som innebär att tillhandahållandet av innehållstjänster online till abonnenter som tillfälligt vistas i andra medlemsstater än hemmedlemsstaten måste vara av samma kvalitet som i hemmedlemsstaten skulle kunna leda till höga kostnader för leverantörer av innehållstjänster online och därmed i förlängningen för abonnenterna. Det är därför inte lämpligt att i denna förordning kräva att leverantörerna säkerställer en leveranskvalitet för sådana tjänster som skulle överstiga den kvalitet som är tillgänglig via den lokala onlinetillgång som väljs av en abonnent som tillfälligt vistas i en annan medlemsstat. I sådana fall bör betaltjänstleverantören inte vara ansvarig om kvaliteten på tillhandahållandet av tjänsten är lägre. Om leverantören ändå uttryckligen garanterar en viss leveranskvalitet till abonnenterna när dessa tillfälligt vistas i en annan medlemsstat, bör leverantören vara bunden av denna garanti. Leverantören bör, utifrån den information denne har tillgång till, i förväg ge abonnenterna information om kvaliteten på leveransen av en innehållstjänst online i andra medlemsstater än sin hemmedlemsstat, framför allt information om att kvaliteten på tillhandahållandet av innehållstjänsten online kan skilja sig från kvaliteten i hemmedlemsstaten. Leverantören bör inte vara skyldig att aktivt söka information om leveranskvaliteten på en tjänst i andra medlemsstater än abonnentens hemmedlemsstat. Den relevanta informationen kan anges på leverantörens webbplats.

- (23) I syfte att säkerställa att leverantörer av innehållstjänster online som omfattas av denna förordning uppfyller skyldigheten att tillhandahålla gränsöverskridande portabilitet för sina tjänster, utan att förvärva de relevanta rättigheterna i en annan medlemsstat, är det nödvändigt att föreskriva att dessa leverantörer alltid bör ha rätt att tillhandahålla sådana tjänster till abonnenter när de tillfälligt vistas i en annan medlemsstat än sin hemmedlemsstat. Detta bör uppnås genom att man preciserar att tillhandahållandet av, tillgången till och användningen av sådana innehållstjänster online bör anses äga rum i abonnentens hemmedlemsstat. Denna rättsliga mekanism bör tillämpas endast i syfte att säkerställa gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online. Det bör anses att en innehållstjänst online tillhandahålls lagligen om både tjänsten och innehållet tillhandahålls lagligen i hemmedlemsstaten. Denna förordning, och särskilt den rättsliga mekanism genom vilken tillhandahållande av, tillgång till och användning av innehållstjänsten online anses äga rum i abonnentens hemmedlemsstat, hindrar inte en leverantör från att dessutom låta en abonnent få tillgång till och använda innehåll som leverantören lagligen tillhandahåller i den medlemsstat där abonnenten tillfälligt vistas.
- (24) För licensiering av upphovsrätt eller närstående rättigheter innebär den rättsliga mekanism som fastställs i denna förordning att relevant mångfaldigande, överföring till allmänheten och tillgängliggörande av verk och andra skyddade alster samt utdrag eller återanvändning från databaser som skyddas av rättigheter av sitt eget slag, och som uppstår när en tjänst tillhandahålls till abonnenter som tillfälligt vistas i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten, bör anses äga rum i abonnenternas hemmedlemsstat. Leverantörer av innehållstjänster online som omfattas av denna förordning bör därför anses göra sådana förfoganden på grundval av respektive tillstånd från de berörda rättighetshavarna i sina abonnenters hemmedlemsstat. När leverantörer, på grundval av ett tillstånd från de berörda rättighetshavarna, har rätt till överföring till allmänheten eller mångfaldigande i sina abonnenters hemmedlemsstat bör abonnenter som tillfälligt vistas i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten kunna få tillgång till och använda tjänsten och vid behov utföra alla relevanta former av mångfaldigande, som t.ex. nedladdning, som de skulle ha rätt att göra i sin hemmedlemsstat. Tillhandahållande av innehållstjänster online från en leverantör till en abonnent som tillfälligt vistas i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten, och sådana abonnenters tillgång till och användning av tjänsten i enlighet med denna förordning, bör inte utgöra en överträdelse av upphovsrätten eller närstående rättigheter eller andra rättigheter som är relevanta för tillhandahållande av, tillgång till och användning av innehållstjänsten online.
- (25) Leverantörer av innehållstjänster online som omfattas av denna förordning bör inte hållas ansvariga för åsidosättande av avtalsbestämmelser som strider mot skyldigheten att göra det möjligt för abonnenterna att använda dessa tjänster i en medlemsstat där de tillfälligt vistas. Därför bör klausuler i avtal som avser att förbjuda eller begränsa gränsöverskridande portabilitet för sådana innehållstjänster online vara utan verkan. Leverantörer och innehavare av rättigheter av relevans för tillhandahållandet av innehållstjänster online bör inte tillåtas kringgå tillämpningen av denna förordning genom att välja ett tredjelands lag som tillämplig rätt på avtal mellan dem. Detta bör även gälla för avtal som ingås mellan leverantörer och abonnenter.
- (26) Denna förordning bör ge abonnenter möjlighet att använda innehållstjänster online som de abonnerar på i sina hemmedlemsstater när de tillfälligt vistas i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten. Abonnenter bör endast ha rätt till gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online om de är bosatta i en unionsmedlemsstat. Genom denna förordning bör därför leverantörer av innehållstjänster online åläggas att genom rimliga, proportionella och effektiva metoder kontrollera sina abonnenters hemmedlemsstat. I detta syfte bör leverantörerna använda de kontrollmetoder som anges i denna förordning. Detta förhindrar inte avtal mellan leverantörer och rättighetshavare om dessa kontrollmetoder, inom ramarna för denna förordning. Syftet med förteckningen är att skapa rättslig förutsebarhet med avseende på de kontrollmetoder som leverantörerna ska använda, samt att begränsa intrånget i abonnenternas integritet. I varje enskilt fall bör hänsyn tas till en viss kontrollmetods effektivitet och proportionalitet i den aktuella medlemsstaten och för den aktuella typen av innehållstjänst online. Om abonnentens hemmedlemsstat inte kan kontrolleras med tillfredsställande säkerhet med hjälp av en enda kontrollmetod bör leverantörer använda sig av två kontrollmetoder. I fall då leverantören hyser rimliga tvivel rörande abonnentens hemmedlemsstat bör leverantören kunna upprepa kontrollen av abonnentens hemmedlemsstat. Leverantören bör vidta de tekniska och organisatoriska åtgärder som krävs enligt tillämpliga regler om personuppgiftsskydd för att hantera personuppgifter som har samlats in i syfte att kontrollera abonnentens hemmedlemsstat enligt denna förordning. Exempel på sådana åtgärder kan innefatta tillhandahållande av öppen information till berörda personer om de metoder som används för kontrollen, och syftet med denna, samt om lämpliga säkerhetsåtgärder.

- (27) För att kontrollera abonnentens hemmedlemsstat bör leverantörer av en innehållstjänst online, om möjligt, lita på den information som leverantören har tillgång till, såsom faktureringsinformation. För avtal som har tecknats före denna förordnings ikraftträdande samt för kontroll när ett avtal förnyas, bör leverantören ha rätt att begära att abonnenten tillhandahåller den information som krävs för att kontrollera abonnentens hemmedlemsstat endast om detta inte kan kontrolleras utifrån den information som leverantören redan har tillgång till.
- (28) Kontroll av IP-adresser i enlighet med denna förordning bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽¹⁾ och 2002/58/EG ⁽²⁾. För kontroll av abonnentens hemmedlemsstat är det dessutom inte den exakta platsen som är av betydelse, utan snarare den medlemsstat där abonnenten har åtkomst till tjänsten. Följaktligen bör uppgifter om abonnentens exakta position eller andra personuppgifter vare sig samlas in eller behandlas för detta ändamål. Om leverantören har rimliga skäl att tvivla på abonnentens hemmedlemsstat och genomför en kontroll av IP-adressen för att kontrollera hemmedlemsstaten, bör det enda syftet med denna kontroll vara att fastställa om abonnenten har tillgång till eller använder innehållstjänsten online i eller utanför hemmedlemsstaten. I sådana fall bör därför de uppgifter som inhämtas i samband med kontrollen av IP-adresser endast samlas in i binärt format och i enlighet med gällande bestämmelser om skydd av personuppgifter. Leverantören bör inte överskrida denna detaljnivå.
- (29) Innehavare av upphovsrätt, närstående rättigheter eller andra rättigheter till innehåll i en innehållstjänst online bör även fortsättningsvis kunna utnyttja sin avtalsfrihet för att tillåta tillhandahållande av, tillgång till och användning av sådant innehåll enligt denna förordning utan kontroll av hemmedlemsstat. Detta kan vara särskilt relevant inom sektorer som musik och e-böcker. Alla rättighetshavare bör kunna fatta sådana beslut fritt när de ingår avtal med leverantörer av innehållstjänster online. Avtal mellan leverantörer och rättighetshavare bör inte begränsa rättighetshavarnas möjligheter att återkalla sådana tillstånd om leverantören ges rimligt varsel. Ett tillstånd från en enskild rättighetshavare fritar inte i sig leverantören från skyldigheten att kontrollera abonnentens hemmedlemsstat. Det är bara om samtliga innehavare av upphovsrätt, närstående rättigheter eller andra rättigheter till det innehåll som leverantörer tillhandahåller beslutar att tillåta tillhandahållande av, tillgång till och användning av sitt innehåll utan kontroll av abonnentens hemmedlemsstat, som skyldigheten att kontrollera inte bör tillämpas, och avtalet mellan leverantören och abonnenten om tillhandahållandet av en innehållstjänst online bör användas för att fastställa den senares hemmedlemsstat. Alla andra aspekter av denna förordning förblir tillämpliga i sådana fall.
- (30) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*). Denna förordning bör således tolkas och tillämpas i överensstämmelse med dessa rättigheter och principer, särskilt rätten till skydd för privat- och familjeliv, rätten till skydd av personuppgifter, rätten till yttrandefrihet och näringsfrihet samt rätten till egendom, inklusive immateriella rättigheter. All behandling av personuppgifter enligt denna förordning bör respektera de grundläggande rättigheterna, inklusive rätten till skydd för privat- och familjeliv och rätten till skydd av personuppgifter i enlighet med artiklarna 7 och 8 i stadgan, och det är nödvändigt att sådan behandling överensstämmer med direktiven 95/46/EG och 2002/58/EG. I synnerhet bör leverantörer av innehållstjänster online säkerställa att all behandling av personuppgifter enligt denna förordning är nödvändig, rimlig och proportionell i förhållande till syftet. Om autentiseringen av en abonnent är tillräcklig för att tillhandahålla tjänsten bör ingen identifiering av abonnenten krävas. Uppgifter som samlas in i enlighet med denna förordning i syfte att kontrollera hemmedlemsstaten bör inte lagras av leverantören längre än vad som är nödvändigt för att slutföra en sådan kontroll. Sådana uppgifter bör omedelbart och oåterkalleligt förstöras efter att kontrollen har slutförts. Detta påverkar dock inte lagringen av uppgifter som har samlats in i andra legitima syften i enlighet med gällande bestämmelser om skydd av personuppgifter, däribland bestämmelser rörande lagring av sådana uppgifter.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31). Direktiv 95/46/EG upphävs och ersätts med verkan från och med den 25 maj 2018 av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (31) Avtal enligt vilka innehåll är licensierat brukar vanligen ingås för en relativt lång löptid. Därför, och i syfte att se till att alla konsumenterna i unionen kan utnyttja gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online på lika villkor i tid och utan onödigt dröjsmål, bör denna förordning också vara tillämplig på avtal som ingåtts eller rättigheter som förvärvats före den dag då förordningen börjar tillämpas, om dessa avtal och rättigheter är relevanta för portabiliteten för en innehållstjänst online efter det datumet. En sådan tillämpning av denna förordning är också nödvändig för att skapa lika villkor för leverantörer av innehållstjänster online som omfattas av denna förordning, särskilt för små och medelstora företag, eftersom det gör det möjligt för leverantörer som ingått långsiktiga avtal med rättighetshavare att erbjuda sina abonnenter gränsöverskridande portabilitet, oberoende av leverantörens möjlighet att omförhandla sådana avtal. En sådan tillämpning av denna förordning bör dessutom säkerställa att leverantörer när de gör nödvändiga arrangemang för gränsöverskridande portabilitet för sina tjänster kommer att kunna erbjuda sådan portabilitet för hela sitt utbud av onlineinnehåll. Detta bör även tillämpas på leverantörer av innehållstjänster online marknadsförda som paket där elektroniska telekommunikationstjänster och innehållstjänster online kombineras. Slutligen bör en sådan tillämpning av denna förordning också innebära att rättighetshavarna inte behöver omförhandla sina gällande licensavtal för att göra det möjligt för leverantörer att erbjuda gränsöverskridande portabilitet för sina tjänster.
- (32) Eftersom denna förordning kommer att tillämpas på vissa avtal som ingåtts och rättigheter som förvärvats före den dag då den börjar tillämpas är det lämpligt att föreskriva en rimlig tidsfrist mellan datumet för denna förordnings ikraftträdande och datumet för dess tillämpning, för att på så sätt tillåta rättighetshavare och leverantörer av innehållstjänster online som omfattas av denna förordning att göra de arrangemang som krävs för att anpassa sig till den nya situationen samt ge leverantörer möjlighet att ändra villkoren för användning av de tjänster som de tillhandahåller. Ändringar av villkoren för användning av innehållstjänster online som erbjuds i paket där man kombinerar en elektronisk kommunikationstjänst och en innehållstjänst online, vilka endast görs för att uppfylla kraven i denna förordning, bör inte medföra någon rätt för abonnenter att, enligt nationell rätt som införlivar regelverket för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, säga upp avtal om tillhandahållande av sådana elektroniska kommunikationstjänster.
- (33) Denna förordning syftar till att förbättra konkurrenskraften genom att gynna innovation inom innehållstjänster online och locka fler konsumenter. Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av konkurrensreglerna, särskilt inte artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget. De regler som förskrivs i denna förordning bör inte användas för att begränsa konkurrensen på ett sätt som strider mot EUF-fördraget.
- (34) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/26/EU⁽¹⁾, särskilt när det gäller avdelning III. Denna förordning är förenlig med målet att underlätta laglig tillgång till innehåll som skyddas av upphovsrätt eller närstående rättigheter samt därtill knutna tjänster.
- (35) I syfte att uppnå målet att säkerställa gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online i unionen är det lämpligt att anta en förordning som är direkt tillämplig i medlemsstaterna. Detta är nödvändigt för att garantera en enhetlig tillämpning av reglerna för gränsöverskridande portabilitet i medlemsstaterna, och att de träder i kraft samtidigt för alla innehållstjänster online. Endast en förordning säkerställer den grad av rättslig förutsebarhet som krävs för att konsumenterna till fullo ska kunna dra nytta av gränsöverskridande portabilitet i hela unionen.
- (36) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att anpassa de rättsliga ramarna så att gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online tillhandahålls i unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål. Denna förordning påverkar dessutom inte avsevärt hur rättigheter licensieras och tvingar inte rättighetshavare eller leverantörer att omförhandla avtal. Denna förordning kräver dessutom inte att leverantörer vidtar åtgärder för att säkerställa leveranskvaliteten för innehållstjänster online utanför abonnenternas hemmedlemsstater. Slutligen är denna förordning inte tillämplig på leverantörer som erbjuder innehållstjänster online utan betalning i pengar och som inte utnyttjar möjligheten att möjliggöra gränsöverskridande portabilitet för sina tjänster. Den medför därför inte några oproportionella kostnader.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/26/EU av den 26 februari 2014 om kollektiv förvaltning av upphovsrätt och närstående rättigheter och gränsöverskridande licensiering av rättigheter till musikaliska verk för användning på nätet på den inre marknaden (EUT L 84, 20.3.2014, s. 72).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning införs ett gemensamt förhållningssätt i unionen till gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online genom att säkerställa att abonnenter av portabla innehållstjänster online som tillhandahålls lagligen i deras hemmedlemsstat kan få tillgång till och använda dessa tjänster under tillfälliga vistelser i en annan medlemsstat än sina hemmedlemsstater.
2. Denna förordning ska inte tillämpas på skatteområdet.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *abbonent*: varje konsument som på grundval av ett avtal om tillhandahållande av en innehållstjänst online, antingen det sker mot betalning i pengar eller inte, har rätt att få tillgång till och använda tjänsten i hemmedlemsstaten,
2. *konsument*: varje fysisk person som i samband med avtal som omfattas av denna förordning agerar för ändamål som faller utanför den egna närings- eller yrkesverksamheten,
3. *hemmedlemsstat*: den medlemsstat där abonnenten, i enlighet med artikel 5, har sin faktiska och stadigvarande hemvist,
4. *tillfällig vistelse i en medlemsstat*: vistelse i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten under en begränsad tidsperiod,
5. *innehållstjänst online*: en tjänst enligt definitionen i artiklarna 56 och 57 i EUF-fördraget som leverantörer lagligen tillhandahåller abonnenter i deras hemmedlemsstater på överenskomna villkor som är online och portabel, och som är
 - i) en audiovisuell medietjänst i den mening som avses i artikel 1.1 a i direktiv 2010/13/EU, eller
 - ii) en tjänst vars huvudsyfte är tillhandahållande av tillgång till och användning av verk eller andra skyddade alster, eller sändarföretagsöverföringar, linjärt eller på begäran,
6. *portabel*: en funktion hos en innehållstjänst online genom vilken abonnenter i praktiken kan få tillgång till och använda innehållstjänsten online i sin hemmedlemsstat utan att begränsas till en viss plats.

Artikel 3

Skyldighet att möjliggöra gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online

1. Leverantören av en innehållstjänst online som tillhandahålls mot betalning i pengar, ska göra det möjligt för en abonnent som tillfälligt vistas i en annan medlemsstat att få tillgång till och använda innehållstjänsten online på samma sätt som i hemmedlemsstaten genom att ge tillgång till samma innehåll på samma typer och antal apparater, för samma antal användare och med samma funktioner.
2. Leverantören ska inte lägga abonnenten extra avgifter för att få tillgång till och använda innehållstjänsten online enligt punkt 1.
3. Den skyldighet som avses i punkt 1 ska inte omfatta de kvalitetskrav avseende leverans av innehållstjänster online som leverantören omfattas av när den tjänsten tillhandahålls i hemmedlemsstaten, om inte annat uttryckligen överenskommits mellan leverantören och abonnenten.

Leverantören får inte vidta några åtgärder för att minska kvaliteten på innehållstjänsterna online vid tillhandahållandet av innehållstjänster i enlighet med punkt 1.

4. Leverantören ska, på grundval av information som leverantören har tillgång till, ge abonnenten information om kvaliteten på leveransen av innehållstjänsten online som tillhandahålls i enlighet med punkt 1. Informationen ska ges till abonnenten innan innehållstjänsten online tillhandahålls i enlighet med punkt 1 och på ett lämpligt och proportionellt sätt.

Artikel 4

Lokalisering av tillhandahållande av, tillgång till och användning av innehållstjänster online

Tillhandahållande av en innehållstjänst online enligt denna förordning till en abonnent som tillfälligt vistas i en annan medlemsstat, samt denna abonnents tillgång till och användning av den tjänsten, ska uteslutande anses äga rum i abonnentens hemmedlemsstat.

Artikel 5

Kontroll av hemmedlemsstat

1. Vid ingående och förnyande av avtal om tillhandahållande av en innehållstjänst online som tillhandahålls mot betalning i pengar, ska leverantören kontrollera abonnentens hemmedlemsstat genom högst två av följande metoder och samtidigt se till att de metoder som används är rimliga, proportionella och effektiva:

- a) Ett identitetskort, elektroniska identifikationsmedel, särskilt sådana som omfattas av de system för elektronisk identifiering som anmälts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014⁽¹⁾, eller annan giltig identitetshandling som intygar abonnentens hemmedlemsstat.
- b) Betalningsinformation såsom abonnentens bankkonto eller numret på abonnentens kreditkort eller betalkort.
- c) Installationsplats för en digitalbox, dekoder eller en liknande anordning som används för tillhandahållandet av tjänster till abonnenten.
- d) Uppgift om att abonnenten betalar en licensavgift för andra tjänster som tillhandahålls i medlemsstaten, t.ex. radio och tv i allmänhetens tjänst.
- e) Ett avtal om tillhandahållande av internet- eller telefonanslutning eller ett annat liknande avtal som kopplar abonnenten till medlemsstaten.
- f) Registrering i lokala röstlängder, om sådan information är offentligt tillgänglig.
- g) Betalning av lokala skatter, om sådan information är offentligt tillgänglig.
- h) En faktura för en allmännyttig tjänst, såsom en el-, vatten- eller gasräkning, som kopplar abonnenten till medlemsstaten.
- i) Abonnentens faktureringsadress eller postadress.
- j) En försäkran från abonnenten som intygar abonnentens adress i medlemsstaten.
- k) En kontroll av IP-adress (internetprotokoll) för att identifiera den medlemsstat där abonnenten har tillgång till innehållstjänsten online.

Kontrollmetoderna enligt led i–k ska endast användas i kombination med en av de kontrollmetoder som anges i led a–h, om inte postadressen i led i ingår i ett offentligt tillgängligt officiellt register.

2. Om leverantören har rimliga skäl att tvivla på en abonnents hemmedlemsstat under avtalstiden för tillhandahållandet av en innehållstjänst online, får leverantören upprepa kontrollen av abonnentens hemmedlemsstat, i enlighet med punkt 1. I sådana fall får emellertid metoden i led k användas som enda medel. Uppgifter som härrör från användningen av kontrollmetoden i led k ska endast inhämtas i binärt format.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

3. Leverantören ska ha rätt att kräva att abonnenten tillhandahåller den information som är nödvändig för att fastställa abonnentens hemmedlemsstat enligt punkterna 1 och 2. Om abonnenten inte tillhandahåller informationen och leverantören därför inte kan kontrollera abonnentens hemmedlemsstat får leverantören inte på grundval av denna förordning ge denna abonnent möjlighet att få tillgång till eller använda innehållstjänsten online när han eller hon tillfälligt vistas i en annan medlemsstat.

4. Innehavare av upphovsrätt eller närstående rättigheter och innehavare av andra rättigheter till innehåll i en innehållstjänst online får tillåta tillhandahållande av, tillgång till och användning av deras innehåll enligt denna förordning utan kontroll av hemmedlemsstat. I sådana fall ska avtalet mellan leverantören och abonnenten om tillhandahållandet av en innehållstjänst online vara tillräckligt för att fastställa abonnentens hemmedlemsstat.

Innehavare av upphovsrätt eller närstående rättigheter eller innehavare av andra rättigheter till innehåll i en innehållstjänst online ska ha rätt att återkalla det tillstånd som avses i första stycket förutsatt att leverantören ges rimligt varsel.

5. Avtalet mellan leverantören och innehavare av upphovsrätt eller närstående rättigheter eller innehavare av andra rättigheter till innehåll i innehållstjänster online ska inte begränsa sådana rättighetshavares möjlighet att återkalla det tillstånd som avses i punkt 4.

Artikel 6

Gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online som tillhandahålls utan betalning i pengar

1. En leverantör av en innehållstjänst online som tillhandahålls utan betalning i pengar får besluta att ge sina abonnenter möjlighet att när de tillfälligt vistas i en annan medlemsstat få tillgång till och använda innehållstjänsten online, under förutsättning att leverantören kontrollerar abonnentens hemmedlemsstat i enlighet med denna förordning.

2. Leverantören ska informera sina abonnenter, relevanta innehavare av upphovsrätt och närstående rättigheter och relevanta innehavare av andra rättigheter till innehållet i en innehållstjänst online om sitt beslut att tillhandahålla innehållstjänsten online i enlighet med punkt 1 innan tjänsten tillhandahålls. Informationen ska ges på ett lämpligt och proportionellt sätt.

3. Denna förordning ska tillämpas på leverantörer som tillhandahåller innehållstjänster online i enlighet med punkt 1.

Artikel 7

Avtalsbestämmelser

1. Alla avtalsbestämmelser, inbegripet sådana mellan leverantörer av innehållstjänster online och innehavare av upphovsrätt eller närstående rättigheter, eller innehavare av andra rättigheter till innehållet i innehållstjänster online, liksom avtalsbestämmelser mellan sådana leverantörer och deras abonnenter, ska vara utan verkan om de strider mot denna förordning, vilket även gäller avtalsbestämmelser som förbjuder eller begränsar gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online till en viss tidsperiod.

2. Denna förordning ska gälla oavsett vilken lag som är tillämplig på avtal mellan leverantörer av innehållstjänster online och innehavare av upphovsrätt eller närstående rättigheter eller innehavare av andra rättigheter till innehåll i innehållstjänster online, eller på avtal som ingåtts mellan sådana leverantörer och deras abonnenter.

Artikel 8

Skydd av personuppgifter

1. Den behandling av personuppgifter som utförs inom ramen för denna förordning, i synnerhet i samband med kontroll av abonnentens hemmedlemsstat enligt artikel 5, ska utföras i enlighet med direktiven 95/46/EG och 2002/58/EG. I synnerhet användningen av kontrollmetoderna i enlighet med artikel 5 och all behandling av personuppgifter enligt denna förordning ska begränsas till vad som är nödvändigt och proportionellt för att uppnå syftet.

2. Uppgifter som har samlats in i enlighet med artikel 5 ska endast användas för att kontrollera abonnentens hemmedlemsstat. De får inte meddelas, överföras, delas, licensieras eller på annat sätt vidarebefordras till eller delges innehavare av upphovsrätt eller närstående rättigheter eller de som innehar andra rättigheter till innehållet i innehållstjänster online eller andra tredje parter.

3. Leverantörer av innehållstjänster online ska inte lagra uppgifter som har samlats in i enlighet med artikel 5 längre än vad som är nödvändigt för att slutföra kontrollen av abonnentens hemmedlemsstat enligt artikel 5.1 eller 5.2. Vid slutförandet av varje kontroll ska uppgifterna omedelbart och oåterkalleligt förstöras.

*Artikel 9***Tillämpning på befintliga avtal och förvärvade rättigheter**

1. Denna förordning ska även tillämpas på avtal som ingåtts eller rättigheter som förvärvats före den dag då förordningen börjar tillämpas, om de efter detta datum är relevanta för tillhandahållande av, tillgång till och användning av en innehållstjänst online i enlighet med artiklarna 3 och 6.

2. Senast den 21 maj 2018 ska leverantören av en innehållstjänst online som erbjuds mot betalning i pengar kontrollera, i enlighet med denna förordning, hemmedlemsstaten för de abonnenter som har tecknat avtal om tillhandahållande av innehållstjänsten online före detta datum.

Inom två månader från den dag då leverantören av en innehållstjänst online som tillhandahålls utan betalning i pengar för första gången erbjuder tjänsten i enlighet med artikel 6 ska leverantören, i enlighet med denna förordning, kontrollera hemmedlemsstaten för de abonnenter som har tecknat avtal för tillhandahållande av innehållstjänsten online före detta datum.

*Artikel 10***Översyn**

Senast den 21 mars 2021 och därefter vid behov ska kommissionen göra en utvärdering av tillämpningen av denna förordning mot bakgrund av den juridiska, tekniska och ekonomiska utvecklingen, och överlämna en rapport om detta till Europaparlamentet och rådet.

Den rapport som avses i första stycket ska bland annat innehålla en utvärdering av tillämpningen av metoderna för kontroll av den hemmedlemsstat som avses i artikel 5, med beaktande av nyligen framtagna tekniker, branschstandarder och metoder, samt vid behov innehålla en bedömning av behovet av en översyn. I rapporten ska man särskilt behandla effekterna av denna förordning på små och medelstora företag och personuppgiftsskyddet. Kommissionens rapport ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

*Artikel 11***Slutbestämmelser**

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Den ska tillämpas från och med den 20 mars 2018.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 14 juni 2017.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

H. DALLI

Ordförande